

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 701).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 69 Stemmer mod 51.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af Første Behandling af Forslag til Lov om Statshusmænds Rentebetaling.

Forhandlingen genoptoges.

Niels Frederiksen: Efter den Modtagelse, det foreliggende Lovforslag fik af Oppositionspartiernes Ordførere, har man ikke stort Haab om, at dette Tilpasningsforslag kan vedtages her i Rigsdagen.

Ved det foreliggende Lovforslag søger man fra Regeringens Side at opnaa to Ting. Man tilstræber ved det stillede Tilbud at tilpasse Rentebyrden for Statens Debitorer indenfor Landbruget efter de økonomiske Forhold, hvorunder Statshusmændene, Statens Debitorer, arbejder, og man tilstræber tillige snarest muligt indenfor den Kategori af Landmænd, der skylder direkte til Staten, at opnaa Rentabilitet for den middeldygtige og stræbsomme Husmand.

Man har sagt om dette Forslag, at det er et Særforslag for Statshusmænd, og det er for saa vidt rigtigt, men i Henseende til

Skylden til Staten har den Kreds af Landbrugere, som vi kalder Statshusmænd, altid indtaget en Særstilling, idet de har haft en anden Kreditor, end Landmænd i Almindelighed har; og hvis det foreliggende Lovforslag kunde danne Skole, saaledes at vore Kreditinstitutioner vilde prøve paa at finde frem til en anden Renteudelsesform for deres Debitorer, vilde meget være vundet i Retning af Tilpasning efter gældende Produktionsbetingelser indenfor dansk Landbrug.

Af Lovforslagets Indhold kan man udele følgende. Man søger uden at give Afkald paa Statens Ret til senere at faa tilbagebetalt det, Lempelsen i Rentebyrden andrager, at skabe Mulighed for, at Rentebyrden under de øjeblikkelige vanskelige Forhold kan klare deres Forpligtelser. Det er Forslagets Hensigt, og der er ingen Tvivl om, at denne Hensigt kan naas. Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich med voldsom Styrke siger, at dette Forslag nytter intet, for selv med den Lempelse i Rentebyrden, som det foreliggende Forslag tilbyder, er der ingen, der kan svare sine Forpligtelser overfor Staten, er det ikke rigtigt. Hvis dette Forslag gennemføres, vil Resultatet blive, at Tusinder af de Debitorer, som Staten har ude i dansk Landbrug, vil være i Stand til at klare Krisen, endda paa en saadan Maade, at Staten, naar Opgangstiden en Gang kommer, har Sandsynlighed for at faa en Del af det tilbage, som den ved Lovforslaget tilbyder at eftergive.

Lovforslagets Princip har man fra alle Sider, siger man, Sympati for. Hvorfor da ikke prøve at realisere dette Princip paa et Omraade, hvor Forholdene nødvendigvis er det i Øjeblikket, og gaa foran for at vise, at der er Mulighed for at forbedre de økonomiske Forhold i Landbruget, og gøre det paa en saadan Maade, at man ikke ved Eftergivelsen atter animerer til Spekulation med Landbrug!

Man har jo paa Statshusmandsbrugets Omraade i de foregaaende Aar indhøstet sine Erfaringer. Den Haandsrækning, Staten gav den enkelte Statshusmand under Højkonjunkturens Vilkaar, var af en saadan Beskaffenhed, at det hurtigt viste sig i det praktiske Liv, at mange fristedes til at prøve paa at benytte den til at sælge deres Ejendom med Fortjeneste. Ingen,